

ՏԱՍՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ. կես տարվանը 6 ռուբլ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միայն անդադրատան մէջ.
Ատարարագրողը պետք է նաև ուղղակի
Կոպիտ. Քեդաքիա «Մուսա»:

Անդադրատանը բաց է ստուգողներ 10—2 մամ
(Բացի կերակուրի և տան օրերից)
Հայտարարումին ընդունվում է ամեն լեզուով:
Հայտարարում ինքնին համար գնում են
խորտակյալ լույսին 2 կոպեկով:

ԲՈՎԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական մտածողները—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՍՈՒԹԻՒՆ, Նամակ Իզդրից: Նամակ Ջիրբա-
Լից: Ներքին լուրեր—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՍՈՒ-
ԹԻՒՆ, Անգլիա: Արտաքին լուրեր—ԽԱՌՆ
ԼՈՒՐԵՐ—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ—ԲԱՆԱ-
ՍԻՐԱԿԱՆ: Իմ բացատրություն:

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ՄՏԱՆՄՈՒՆՔՆԵՐ

Ամբողջ Եւրոպայում ոչ մի ազդու թիւն
չը կայ, որ անգլիացիների պէս պահպանու-
ղական լինելու Անգլիական ազգը ունի իր
իրաւունքներ, կատարում է իր պարտաւորու-
թիւնները և գոհ է իր գրուած ինքնից: Փո-
խել իր օրէնքները, իր սովորութիւնները,
իր կենսի եղանակը անգլիացին չէ սիրում:
Մի անգամ մշակված պետական և հասարակական
կազմակերպութիւնը նա կը պահպանի
անխախտ ամբողջ դարերով:

Բայց երբ որ մի անգամ անգլիացին դժ-
գոհ եղաւ իր երկրի պետական կամ հասարակական
կազմակերպութիւնից, իր երկրի օրէնքները
հնարաւոր է անժամանակակից գը-
տաւ,—նա կէս ճանապարհի վրա չի կանգ-
նի, կէս միջոցներով չի բաւականանայ, այլ
կը պահանջի կատարել վերանորոգութիւն:

Այս բազմա կարելի է ասել որ Անգլիան
գտնվում է կատարել յեղափոխութեան
մէջ: Նին ձեւերը, հին օրէնքները մշակվի
են և այլ ևս չեն համապատասխանում Ան-
գլիայի ժամանակակից հասարակական պա-

հանջներին, ամբողջ պետական, հասարակական
և տնտեսական սխտեմը հնացել է,
—և ամեն կողմից միաժամանակ բողոք է
լսվում և պահանջ է յայտնվում կատարելա-
պէս վերանորոգել պետական մեքենան:

Իրանդիան պահանջում է փոփոխել երկրի
կառուցածական սխտեմը, անգլիացի
բանուորների դասակարգը պահանջում է
սահմանադրութիւնը փոխել և խոյլ տալ
որ իրանք էլ ստանան իրաւունք իրանց
ներկայացուցիչներին ունենալ պարլամենտ-
տում, կանայք միաինգներ են կազմում և
պահանջում են իրանց համար տղամարդ-
կանց հետ հաւասար քաղաքացիական և
քաղաքական իրաւունք, ընտրողական հա-
ւասար իրաւունք: Վերջապէս յայտնվել է
Անգլիայում այդ պահանջողական երկրի
մէջ մի շեղած կուսակցութիւն, արմատա-
կան կուսակցութիւնը, Բրէդբորի ա-
ռաջնորդութեամբ, որ օրից օր աւելի հա-
մակրողներ է գտնում: Անգլիական արմա-
տականները պահանջում են տնտեսական
կատարել վերանորոգութիւն, եկեղեցու,
որպէս պաշտօնական հիմնարկութեան կա-
տարելապէս վերջնելը և հանրապետութեան
հաստատելը: Բրէդբորի պահանջում է տնտե-
սական վերանորոգութիւն Մայլմուտի քա-
ղաքաւանտեսական թէօրիայի հիման վրայ,
պահանջում է որ մի եկեղեցի գոյութիւն
չունենայ որպէս պաշտօնական հիմնար-
կութիւն, այլ ամեն մարդ, ամեն անհատ
ունենայ այն հաւատը, որ ինքն է կամե-

նում, վերջապէս միապետութեան սեղ
հանրապետութեան հաստատութիւնն է
պահանջում:

Ահա այս գրութեան մէջն է Անգլիան
այս բազմա: Նրա հին, դարերով պահ-
պանված ձեւերը, նրա դարեր կազմակեր-
պութիւնը ամեն կողմից խախտված է:
Իսկ անգլիացին, ինչպէս ստացինք, չափից
գուրս պահանջողական լինելով, կամ եր-
կար ժամանակ կատարելապէս գոհ է լի-
նում իր երկրի պետական և հասարակական
կազմակերպութիւնից, կամ եթէ մի օր
գոհ չեղաւ եղած գրութեամբ, այլ ևս
կէս ճանապարհի վրա չի կանգնի, այլ կը
ձգտէ և կը հասնի կատարել վերանորո-
գութեանը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԻԳՅԻՐԻՑ

Յունիսի 1-ին

Այդ վրա ակցիզը ոչնչանալուց յետոյ Անգր-
կոփառում եղած աղային աղիւնաբերութիւնը
պէտք է անցնի Վեռնային վարչութեան (Горное
Управление) իրաւասութեան տակ, որին և կը
յանձնակն այժմ բոլոր հոգները լաւ կազմակեր-
պութեան և աղի էփանցեցնելու մասին, որ և
կազմում է ժողովրդի ամենամանրամշտ պէտքե-
րից մինը: Բայց որպէս զի դատենք որքան այդ
փոփոխութիւնը էական օգուտ կը բերի, հարկա-

մանագրութեան զօրութիւնովը, որը մասնաժո-
ղովը կապել է ինձ հետ Կ. Պետում 1879 թ.
յուլիսի 11-ին: Այդ պայմանագրի 9-րդ յօդու-
ածը ասում է չօր. Աստղիկ պիտի ստանայ երկու
ներկայացուցիչ ի նպաստ, ի միջոցի հոկտեմբեր
ամսոյ սկզբին մինչև յաջորդ մարտ ամսոյ վերջն:
Ուրեմն յայտնի գրպարութիւն է ասել, որ ևս
իրեն թէ իմ պայմանագրութիւնից դուրս մի ա-
ւելորդ նպաստ եմ ստացել: Ինչ վերաբերում է
իմ ընկերների չեղած առաջարկութեան, որին
ևս իրեն թէ չեմ համաձայնվել—այդ մասին
վերջը:

Որովհետեւ ինձ 1880 թ. յունիսի 12-ին նպաստ
են տուել, այն ինչ ինձ պարտաւոր էին նպաստ
տալու մինչև մարտի վերջը, ևս մի նոյն պայ-
մանագրի 12-րդ յօդուածի զօրութեամբ կարող
էի պահանջել մասնաժողովից 900 ռ. տուգանք:
12-րդ յօդուածը ասում է ընդհանր պայմանագրի
զօրութիւնը խախտող կողմը պիտի հատուցանէ
միւսին ինձ հարկը ռ. տուգանք. բայց ևս ոչ
անցեալ տարի և ոչ էլ այս տարի պայմանագրի
զօրութիւնով չեմ համարիլ ինձ կապած մասնա-
ժողովի հետ, այլ բարոյական կապով և արհա-
խօսքով. այդ մասին էլ վերջը: Իբր թէ ճանա-
պարհի ծախս ստացել եմ 100 ռ.: Նոյն պայմա-
նագրի զօրութեամբ պէտք է որ ստանայի, բայց
մէկ կոպեկ չեմ ստացել մինչև օրս, կերելի դեռ
պիտի ստանամ 17 ամսուայ ընթացքում ևս իբր
թէ ստացել եմ ու՛՛՛՛՛՛ 2,700 ռ.—այդ սխալ է:
մասնաժողովի նախագահը որոշած ու՛՛՛՛՛՛ կոպեկի ա-
ւելի ինձ փող չէր կարող տալ, իմ ու՛՛՛՛՛՛ ամ-
սական 150 ռ. է, Ուրեմն 17 ամսուայ ընթաց-
քում ստացած ու՛՛՛՛՛՛ կոպեկի գումարը կանէ 2550 ռ.:
1879 թ. հոկտ. 29-ին նպաստիս ստացել եմ ոչ
աւելի քան 600 ռ., պրիզները և ընծաները
միւսին հաշուելով ոչ աւելի 750 ռ.: 1880 թ.
յունիսի 12-ին նպաստիս ոչ աւելի 150 ռ.:
Ստացածիս բոլոր գումարը միւսին կանէ ոչ թէ
5,209 ռ. 50 կ., այլ 3050 ռ.: Ուրեմն ամբողջ կա-

ւոր է կռել հետեալ հարցերը: 1) Ինչ փոփո-
խութիւններ պէտք է իրագործվեն աղի աղիւ-
նաւանութեան մէջ, որպէս լաւագոյն վարչու-
թիւնը կը ձեռնարկվի նոյն ուղղութեամբ, որ
գոյութիւն ունէր մինչև ակցիզի սխտեմայի մըտ-
ցնելը, կամ կը ստանի գործը նոր հիմունքների
վրա: 2) պէտքական են արքեօք այն կանոն-
ները, որոնք գոյութիւն ունին ակցիզի սխտե-
մայի ժամանակ. 3) Ինչի ազը, որ կուլպի աղա-
հանքերում ծախվում է խոշորը 10 կոպեկ, իսկ
մանրը 5 կոպեկ պուզը, Թիֆլիսում ծախվում է
հասարակը 1 ռ. 20 կ., իսկ սպիտակը 1 ռ. 70
կ., ինչով բացատրել այդ տեսակ դանդաղու-
թիւն. 4) անհրաժեշտ չէ արքեօք, ինչպէս սե-
սուցներին, այնպէս էլ շտեյգերներին տեղական
(Թուրքաց, հայոց և վրաց) լեզուների հետու-
թիւնը: 5) Ինչպէս պէտք է հասկանալ շտեյգերի
անունը և որքան թուով պէտք է լինեն այդ պաշ-
տօնով մարդիկ: 6) Ինչ պաշտպանութիւն պէտք
է լինի, ինչպէս ցերեկով, այնպէս էլ զինչրով
աղի գոյութեան դէմ: 7) Ինչ է պատճառը որ
կուլպեցիները մէջ այդքան տարածված է աղի
գոյութիւնը: 8) Ինչի այժման ժամանակում
մար աղի ամբարներում, որոնք պէտք է պա-
րունակելն օրինակ 19 հազար պուզ, աղը ծախ-
սելուց յետոյ յայտնվում է 19,500 պուզ և ինչի
բերելը միշտ զանգատում են որ նրանց բա-
ւական ող չը տուցեն և միշտ նորից վերա-
դառնում են աղ ստանալու համար: 9) Ինչ պատ-
ճառով վրաց արքաները զարգացել են գալ
կուլպ աղ վեր առնելու համար: 10) Ինչ է պատ-
ճառը որ 1880 թ. ծախվում էր միմիայն մանր
աղը, իսկ միւս տեսակը ոչ ոք չէր կամենում
գնել: 11) որ ժամաց աղը պէտք է ծախվի գար-
նանը, ամառը և աշնանը: 12) Ինչ շահ այդ ժա-
մանակի դատաւորութիւնը աղի ծախելու մէջ
կարող է բերել սպառողներին (առնողներին) և

նէ ոչ թէ 300 ռուբլուց աւելի, այլ 179 ռ. և
մօտ 6 կ.: Եթէ ընթերցողը սրտ վրա աւելացնէ,
որ ևս իբրև դերասանուհի, դերասանի դուրսեան
մէջ չեմ, որը մէկ շապուով, մէկ օն հագուստով,
և մէկ Ֆրակով ամբողջ սեղօնը կարողանում է
անցնել, ևս պէտք է միշտ դերին յարմար հա-
գուստներ կարել տամ, եղած հագուստները միշտ
փոփոխել տամ կար անողին, ձեռնոցներ, ծա-
ղիկներ, գրակներ, կոչիկներ, կանանց տու-
նիկին հարկաւոր ուրիշ մանր բաներին փողը
վատենմ (ամեն փոքր պակասութիւնը խտու-
թեամբ նկատվում է): Նոյնպէս ի նկատի պի-
տի առնել ընթերցողը, որ ինչպէս անցեալ տարի
երեք ամսուայ ու՛՛՛՛ կոպեկով գրկված մնացի, նոյն-
պէս այս տարի մարտ ամիսը, և թէ մի դերա-
սանուհի իր սպաւորիզում միշտ անու՛՛՛՛ մնալու
փամփոխել ևնթարիւտամ է: Եթէ այս ամենը
խղճմտանքով ի նկատի առնվի, կը տեսնեն որ
իմ աշխատանքիս և ապրուստիս համար հազիւ
թէ ամսական 50—60 ռ. է մնում ինձ: Թուա-
նչանների վրա այսպիսի երկար խօսելուն միտքս
էր, որ ընթերցողը տեսնէ, եթէ թուանչանները,
գումարները կարող են փոխել, ծախ, աւելաց-
նել, ուրեմն ինչպէս պէտք է վարվելն ուրիշ
իրողութիւնների հետ, որոնց ապացուցելու աւելի
գծուարին է ինձ համար ևս հասարակութիւնից
չեմ գրկված, վիրաւորված, այլ մասնաժողովից,
Հասարակութիւնից ևս գոհ եմ, նրա տուած յար-
գանքը, պատիւը, քանի որ չիմո՛՛՛ չէր, անկեղծ
էր, ունի ինձ մօտ մեծ և աւելի նշանակութիւն
քան թէ փողի որքանութիւնը, ևս արեստին եմ
ծառայում, ոչ թէ փողին: Ինչ կը վերաբերի դե-
րեր վերադարձնելուն, այդ գրպարութիւն է,
քանի որ հասարակութեանը աֆիչաներից յայտնի
է, որ ևս ամբողջ սեղօնում գրեթէ չնչին երրոր-
դական դերեր եմ կատարել համբերութեամբ:
Միմիայն չօ՛՛ն Սկզբը-ը-ը-ը-ը-ը-ը-ը մէջ Մարիցա-
նայի դերը իշխան Անատոնու համաձայնու-
թեամբ չեմ կատարել, թէպէտ և աֆիչայում սը-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԻՄ ԲԱՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆՍ

«Մեղուի» 95 համարում Ս. Սարգսեանց ստո-
րագրած մի յօդուածում թատրոնի մասնաժողովը
լրացնում է իմ դէմ գործած անարդարութիւննե-
րի և վիրաւորանքների շարքը: Ս. Սարգսեանցը
չը գիտեմ որ օրից բնական կառավարիչ է դա-
ռել, այդ կարծեմ ոչ ոքին յայտնի չէր, և ոչ մէկ
դերասան այդպիսի կառավարիչ էլ կարծում եմ
չէր ընդունի: Այդ պաշտօնների չփոփոխութիւնը
նրանից է առաջացել, որ այդ յօդուածի հրա-
մայող մէկ անձն է, յօրինողը երկրորդ, իսկ
ստորագրողը երրորդ, և այդ գուցէ նրա համար,
որ մասնաժողովը խիստ զբաղված է և անա-
րակիրութեանց չէ պատասխանում: Այդ յօ-
դուածը անպատու է և մասնաժողովի նախա-
գահին, որովհետեւ զէնց մինչև վերջը թէ փա-
սերը և թէ թուանչանները գիտութեամբ ծռած
և սարգած են: Թատրոնի բեմի կառավարիչը
մասնաժողովի նախագահն է, որին բնական ա-
մեն բան ծանօթ պիտի լինի և ամենից լաւ նա
պէտք է գիտնայ հաշիւների, գումարների որքա-
նութիւնը: Եւ երբէք մամուլին չը պիտի դիմէի,
եթէ մասնաժողովը չը կամենար թատրոնի պա-
տերին կպցրած մի յայտարարութիւնով ինձ դէմ
կանգնեցնել հասարակութեան կարծիքը, և իր
խիղճը ծածկել ինձ դէմ արածների համար: Եւ
իմ պատասխանով «Մշակի» մէջ չէի կամենում
արդարացնել ինձ, այլ նրա բուն նպատակն էր
մեղադրել մասնաժողովին, առանց վիրաւորել
կամենալով նրան: Եւ շատ պարագաներ, շատ
բաներ, որոնք իմ օգտիս են խոսում, ապագայի